

LBRIS

We know
books

Robinson Crusoe

Adaptare de
Stewart Ross

Ilustrații de
Vince Reid

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Cuprins

CAPITOLUL 1

Plecarea de acasă..... 4

CAPITOLUL 2

Scăvăia și naufragiul 14

CAPITOLUL 3

Naufragiat..... 24

CAPITOLUL 4

Regatul de pe insulă 34

CAPITOLUL 5

Canibalii 44

CAPITOLUL 6

Întoarcerea acasă..... 54

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Robinson Crusoe / adapt. de Stewart Ross; il. de Vince Reid;
trad. din lb. engleză de Dașa Suci. – Pitești: Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3607-2

I. Ross, Stewart (adapt.)

II. Reid, Vince (il.)

III. Suci. Dașa (trad.)

087.5

Robinson Crusoe

Adaptare după povestea scrisă de Daniel Defoe

Copyright © Arcturus Holdings Limited

Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia

Copyright © Editura Paralela 45, 2022

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,

jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

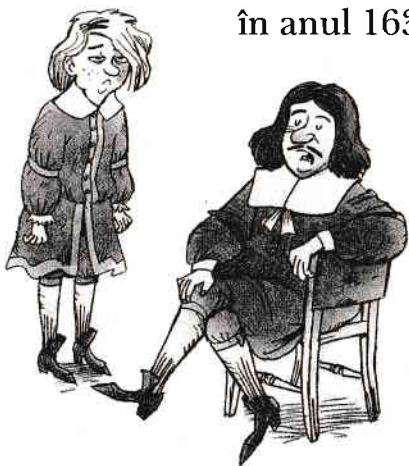
E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Plecarea de acasă

Eu sunt Robinson Crusoe și aceasta este adevărata poveste a vieții și a aventurilor mele. Mai întâi, să explic de unde vine numele meu. „Robinson“ era numele de familie al mamei mele. Tatăl meu, originar din Germania, se numea „Kreutznaer“, dar, pentru a le ușura pronunția prietenilor lui din Anglia, și-a schimbat numele în „Crusoe“.

M-am născut în York, Anglia, în anul 1632, fiind cel mai mic dintre cei trei frați.

Cel mai mare frate a fost ucis în război, iar mijlociul a dispărut pur și simplu. E clar că nu eram o familie prea

norocoasă. Din cauza asta, părinții mi-au spus să nu fac vreo prostie.

Tatăl meu m-a sfătuit astfel:

— Nu te aventura în lume. Rămâi în York și ia-ți o slujbă bună, rezonabilă, ca avocat.

Dar se știe cum sunt tinerii. Am făcut exact pe dos față de rugămintea părinților mei.

În anul 1651, pe când aveam doar nouăsprezece ani, m-am dus în portul Hull. Acolo am întâlnit un prieten care se pregătea să plece spre Londra, pe corabia tatălui său.

— Haide, Robinson, vino cu mine! m-a provocat el. O să fie palpitant!

Tentația a fost prea mare ca să rezist. Fără să le spun părinților ce urma să fac, m-am îmbarcat pe corabie la întâi septembrie și am pornit spre Londra.

Prietenul meu îmi spusese că va fi o călătorie palpitantă și a avut dreptate. Nici n-am plecat bine din Hull, că a început să bată un vânt puternic, iar din mare s-au ridicat niște valuri înalte cât dealurile din Yorkshire.

Eram îngrozit. *E o pedeapsă de la Dumnezeu pentru că nu mi-am ascultat părinții*, m-am gândit eu. Mi-am promis că voi merge direct acasă dacă voi supraviețui și că niciodată nu mă voi mai aventura pe mare.

Ce caraghios eram! Vântul s-a potolit, soarele a ieșit din nou, iar eu mi-am uitat repede promisiunea. M-am distrat grozav, râzând și cântând cu marinarii.

Niciodată nu poți avea încredere în mare. După o perioadă de calm, vântul a început din nou să bată. De data asta a fost mult mai puternic. Corabia noastră s-a înclinat și s-a balansat în mijlocul furtunii, după care a început să ia apă la bord.

Am pompat iute apa din corabie, de teamă să nu ne scufundăm.

Aproape că ne pierduserăm speranța, când a apărut o altă corabie. Disperați, am dat din mâini, chemând ajutor. Celălalt echipaj ne-a trimis o barcă mică, în care am reușit să ne urcăm.

Ajunși în siguranță la bordul navei salvatoare, am urmărit îngroziți cum marea sfărâma în bucăți corabia noastră, care s-a scufundat, înghițită de valuri.

Eram destul de zdruncinat și înspăimântat când am ajuns, în cele din urmă, la Yarmouth. Când a văzut în ce stare eram, tatăl prietenului meu s-a apropiat, s-a uitat serios la mine și mi-a spus:

— Tinere Robinson Crusoe, mie mi-e clar un singur lucru.

— Da, domnule, ce anume? am întrebat.

— N-ai talent de marinar, a explicat el.

N-ar trebui să mai pleci niciodată pe mare. Dacă totuși o faci, prevăd că n-o să ai parte decât de nenorociri și dezamăgiri.

În adâncul sufletului meu știam că are dreptate. Lucrul potrivit pe care trebuia să-l fac era să mă întorc acasă. Dar, din nou, n-am făcut așa. Aveam ceva bani în buzunar și m-am decis să plec la Londra.

Ca să fiu cinstit, mi-era prea rușine să mă întorc la părinți.

Nu puteam să recunosc că au avut dreptate. Nu puteam să mă împac cu gândul

acesta și s-o iau pe drumul cel bun.

De îndată ce am ajuns în marele oraș, orice gând de a mă întoarce în York a dispărut din capul meu.

Londra era un loc minunat, interesant și captivant, iar curând mi-am făcut noi prieteni. Am avut chiar și ocazia să câștig bani.

